

altsaa sige, at til Fordel for et Mærke, hvis Nytte under denne Diskussion er blevet betegnet i det mindste som tvivlsom, skal hele Smørhandlen underkastes et Tryk og et Efterhyn fra Margarinekontrollørens Side, et Tryk til at føre Bøger paa den Maade, som her nærmere er forestrevet, og det under en saa stor Straf af Bøder for ikke at føre disse Bøger paa forsvarlig Maade, at, som det hedder i § 9, naar Bøgerne ikke føres eller naar der er grov Uorden ved deres Førelse, kan Bøden ikke blive mindre end 1000 Kr., medens den kan stige indtil 5000 Kr. Saa store Bøder skal den Mand risikere, og saa store Ulemper skal Smørhandelen underkaste sig af Hensyn til et saadant Mærke, hvis Værdi synes at kunne bestrides, uden at den Handel, som her er Tale om, og som jeg spurgte om, har det aller mindste med dette Mærke at gøre, og uden at det har den mindste Interesse for det Smør, der gaar under Nationalmærket, at saa oplyst, hvorledes det gaar med det andet Smør. Den ærede Ordfører har undertiden i Diskussionen den Maner at sige, at det og det har man selv stemt for, og det og det har man sagt ved denne eller hin Lejlighed. Jeg skulde nu have stemt for en lignende Bestemmelse i § 7 af Margarineoven. Nej, derom staar der ikke et Ord i Margarineovens § 7. Der staar, at der skal føres Bøger over Handelen, for saa vidt den sker i hele Jylland, men det staar der ikke i Lovforslaget. Her staar, at enhver, der forhandler Smør i Jylland, er forpligtet til at føre Bøger, og det er noget andet. Overtrædelsen af § 7 i Margarineoven straffes i Følge 3dje Stykke med Bøder, men man kan gaa saa langt ned med Bøderne, som man vil. Forslagsstillerne her have derimod ment, at man ikke skal nøjes med mindre Bøder end 1000 Kr., for at saa noget at vide, som aldeles ikke interesserer eller har at gøre med den Smørhandel, der finder Sted under Nationalmærket.

Ordføreren for Forslagsstillerne (M. J. Larsen): Jeg skal overfor det ærede Medlem fra Næstved (Beth) kun gentage, at det Tryk, som det kan øve paa Smørhandelen, at vedkommende Smørhandlere skulle føre Bøger og deri indføre, af hvem de købe Smørret og til hjem de sælge det, umulig kan genere. Til det ærede Medlem for Ribe (Bust) maa det være mig tilladt at sige, at det nytter ham ikke, at han søger at klare sin Stilling til det foreliggende Lovforslag; jo længere han arbejder derpaa, jo værre bliver den. Nu sagde det ærede Medlem, at det gale var, at jeg havde sagt, at vi For-

slagsstillere ikke vilde gaa med til at gøre Mærket obligatorisk, og det var derfor han var kommen i Tvivl om sin Stilling. Men jeg sagde udtrykkelig det modsatte, idet jeg netop betonedede, at vi vare villige til, hvis der var Stemning derfor, at gøre Mærket obligatorisk. Dermed ligger hele det ærede Medlems Forsvar, og jeg lader det ligge. Dernæst gjorde det ærede Medlem gældende, at jeg havde angrebet det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard) for tidligere mislykkede Forsøg paa at værne om vort Smør. Men heller ikke det er rigtigt; jeg har ikke med et Ord angrebet ham. Hvorledes kan det ærede Medlem dog fortolke mine Ord ved Indbringelsen saaledes, som han har gjort? Naar jeg talte om tidligere mislykkede Forsøg, tænkte jeg paa Agitationen for det saakaldte „rene Land“; det var formentlig tydeligt nok. Det ærede Medlem for Aalborg Amtis 3dje Valgfres (Ving) spurgte om Grundene til, at dette Lovforslag er fremkommet. Hvis det ærede Medlem havde læst engelske Tidsskrifter, som beskæftige sig med Smørhandelen, vilde han ofte have fundet Artikler deri, som skarpt have paataalt den formentlige Trafik med Udførsel fra København af fremmed Smør som dansk. Naalig i Bladet „The Grocer“ er der ofte fremkommet stærke Angreb paa denne formodede Trafik, og det er jo ogsaa erkendt af den ærede Regering, hvis Forslag gaar ud fra den Betragtning, at det paa den internationale Omsætnings Omraade er noget galt, som vi maa se at raade Bød paa. I Tilslutning hertil har ogsaa „Smør-tidende“, der er et Organ særlig for Københavnske Smørhandlere, udtalt, at Ministerens Lov er bleven nødvendig og vil kunne gøre god Nytte ved at forhindre de ondskabsfulde Angreb i England paa den danske Handelsstand. Deri ligger Forklaringen ogsaa til dette Forslags Fremkomst, og det har været et yderligere Vidnesbyrd for Forslagsstillerne om, at de have bedømt Situationen rigtig, at samtidig med, at vort Forslag blev udarbejdet, kom der fra Regeringen et Forslag, der gik ud fra samme Synsmaade — altsaa to Forslag fra to forskellige Sider, uden nogen Art af Sammenlængning, der bagefter stillede mod det samme Maal: at raade Bød paa det Forhold, Talen er om. — Den ærede Minister har gentagne Gange udtalt, at et privat Fællesmærke kunde man saa anerkende i England, men derimod ikke Nationalmærket. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke er ganske klar over, hvad den ærede Minister mener dermed. Thi jeg ved ikke rettere, end at efter den engelske Lovgivning vilde det, dersom vi her i Landet vedtog et nationalt Smørmærke, være strafbart, hvis nogen i England brugte Mærket